

okhoronu navkolyshnoho pryrodnoho seredovyscha: Zakon Ukrainy vid 21 chervnia 2001 roku № 2556-III // Vidomosti Verkhovnoi Rady. – 1991. – № 41. – St. 546.

4. Концепція національної екологічної політики України на період до 2020 року: Схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2007 р. № 880-р [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi> ; Kontseptsiia natsionalnoi ekolohichnoi polityky Ukrainy na period do 2020 roku: Skhvaleno rozporiadzhenniam Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 17 zhovtnia 2007 r. № 880-r [Elektronnyi resurs] // Rezhym dostupu: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>).

Стаття надійшла до редакції 02.12. 2016 р.

A. A. Nadezhdenko

ANALYSIS OF CONSOLIDATION OF STATE ENVIRONMENTAL STANDARD OF UKRAINE

The article had received further elaboration of scientific problems of implementing environmental policy in Ukraine based on a critical analysis of the strategic direction of its realization in modern conditions of state. Proved the importance of the Law of Ukraine «On basic principles (strategy) of the State Environmental Policy for the period till 2020», both for environmental protection and sustainable use of natural resources and for national security. In the article the text and content of the sections of the legal act. Particular attention was paid to making it to the appropriate amendments to improve the quality of regulation of state environmental policy.

The article proved based on strategic research areas of the state environmental policy and regulatory consolidation of state environmental planning as a mechanism for implementing the basic principles of environmental policy sustainable development national environmental policy Ukraine is filled with real content.

System analysis sections of the Law of Ukraine «On basic principles (strategy) of the State Environmental Policy of Ukraine till 2020» made it possible to make a scientific commentary to each section of the law, which proves that, firstly, the Law is a positive step in the further development of state environmental policy; secondly, its content is mainly responsible and reflects teleological and management of the dominant state environmental policy; Thirdly, the law contains certain shortcomings regulatory, managerial and praxeological needing improvement.

Key words: *environmental policy, the mechanism of government, greening strategy, secure environment, forecast.*

УДК 347.961.1(477)(045)

Ю. В. Бойко, Д. І. Бодягіна

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІОГРАМИ НОТАРІУСА В УКРАЇНІ

У статті проаналізовано практичну сферу діяльності нотаріуса у сучасних умовах незалежної України. Автор у статті намагається по-новому розкрити поняття «нотаріус» та спростування суспільної думки щодо професії нотаріуса, як вузькопрофільного юриста та вказівка на цікаві риси нотаріальної практики. Крім цього, доцільно зауважити, що нотаріус сьогодні – це не просто юрист з вищою освітою, що дав присягу працювати задля захисту прав та законних інтересів людей. Нотаріус – уповноважена державою особа, багатoproфільний спеціаліст права, що

здійснює нотаріальну діяльність, використовуючи електронно-цифрове забезпечення, самостійно забезпечуючи собі фінансове становище та створює робочі місця. На думку автора, нотаріус є шанованою та інтелектуальною професією, що роками буде викликати інтерес у науковців в усіх її проявах.

Узагальнити теоретичні знання щодо професії нотаріуса, його прав та обов'язків, повноважень, використовуючи головні характеристики обраної професії. Виявити нововведення, що зазнала нотаріальна спільнота за останні роки.

Ключові слова: нотаріус, професія нотаріуса, нотаріат, правове регулювання нотаріату.

Постановка проблеми. Актуальність дослідження зумовлена помилковим, вузьким, поверховим сприйняттям професії нотаріуса у теперішньому часі серед громадян незалежної України, що зумовлює спад інтересу до цієї категорії юриста-професіонала та небажання випускників вищих навчальних закладів зв'язати своє життя з нею.

Останнім часом більшість студентів юридичних факультетів бажають йти працювати після закінчення навчання в органи Міністерства внутрішніх справ, адвокатуру, судові органи. Студенти не бачать інтересу в професії нотаріуса, пов'язуючи це з тим, що вона пов'язана з великою кількістю паперової роботи та не потребує логічного мислення, що є помилковою думкою. Такої думки дотримуються не лише студенти, а й звичайні громадяни та юристи іншого профілю.

Метою є спростування суспільної думки щодо професії нотаріуса, як вузькопрофільного юриста та вказівка на цікаві риси нотаріальної практики.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Окремі аспекти роботи нотаріуса у теперішньому часі знайшли своє відображення у працях таких вітчизняних вчених, як В.В. Баранкова, Н.В. Васирина, Л.К. Радзівська, С.Г. Пасічник, О.І. Нелін, М.М. Дякович та інші.

Виклад основного матеріалу. Аналізуючи існуючий історичний матеріал з приводу походження слова нотаріус є середньовічне латинське *notarius* – «писар, скорописець, секретар». Саме слово «*notarius*» походить від латинського *noto* – «наголошую, позначаю; пишу», а воно, у свою чергу, до слова *nota* – «знак, позначка, позначка». Протягом всієї історії людства діяльність нотаріуса була на високому рівні с початку існування. Діяльність нотаріуса, його статус, повноваження та функції мали відмінний від сьогоденного характер та специфіку. Враховуючи особливості становлення та розвитку інституту нотаріату України, особливої уваги слід приділити нововведенням, що зазнала нотаріальна спільнота за останні роки.

Як зазначено у Законі України «Про нотаріат» від 02.09.1993 № 3425-ХІІ «Нотаріус - це уповноважена державою фізична особа, яка здійснює нотаріальну діяльність у державній нотаріальній конторі, державному нотаріальному архіві або незалежну професійну нотаріальну діяльність, зокрема посвідчує права, а також факти, що мають юридичне значення, та вчиняє інші нотаріальні дії, передбачені законом, з метою надання їм юридичної вірогідності»[1].

Не всі можуть надати вищезгадане визначення такій професії як нотаріус. Більшість людей по-іншому сприймають її. Деякі вважають, що нотаріус це обов'язково людина вчена, порядна, яка знає всі відповіді на юридичні питання з різних сфер права та користується у своїй діяльності чинним законодавством України. Інші ж навпаки, вважають нотаріуса людиною, що перебільшує своє значення у суспільстві, має багато грошей та мало що розуміє з інших галузей права, окрім нотаріату. Можливо на щастя, а може й на жаль, частина з цих думок має місце бути. Не всі нотаріуси

ведуть порядну та чесну діяльність, чим на думку автора зневажають та принижують своє звання та порушують присягу: «Урочисто присягаю виконувати обов'язки нотаріуса чесно і сумлінно, згідно з законом і совістю, поважати права і законні інтереси громадян і організацій, зберігати професійну таємницю, скрізь і завжди берегти чистоту високого звання нотаріуса» [1].

Але автор не має наміру вставати на чийсь бік, а навпаки, бажає висловити свою, окрему думку.

Нотаріус сьогодні це не тільки професіонал свої справи, що поважає права і законні інтереси громадян, це ще цілий ряд людей, як то кажуть «5 в 1», «3 в 1» та інше. Надалі буде перелічено як нові, так й існуючі додаткові риси професії нотаріуса.

По-перше, нотаріус – хранитель таємниці. Відповідно до ст.8 Закону України «Про нотаріат»: «Нотаріальна таємниця - сукупність відомостей, отриманих під час вчинення нотаріальної дії або звернення до нотаріуса заінтересованої особи, в тому числі про особу, її майно, особисті майнові та немайнові права і обов'язки тощо». Кожен день він стикається з великою кількістю інформації, отриманої від громадян, які звертаються за вчиненням певної дії (оформлення договору купівлі-продажу, спадкового договору, консультації з питань спадщини та спадкування та інше). За кожною нотаріальною дією стоїть велика кількість документації, що містить приватну інформацію про особу, її майно, стан, які відомі лише їй або тим, хто працює з поданими документами. Нотаріус не має права розголошувати ці дані. Він – це гарант конфіденційності.

По-друге, нотаріус – державний реєстратор прав на нерухоме майно. З 2013 року було внесено зміни до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» відповідно до яких нотаріуси отримали, у якості додатку, професію реєстратора прав на нерухоме майно. Стаття 10 Закону «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» зазначає, що: «Державним реєстратором є: 1) громадянин України, який має вищу освіту за спеціальністю правознавство, відповідає кваліфікаційним вимогам, встановленим Міністерством юстиції України, та перебуває у трудових відносинах з суб'єктом державної реєстрації прав;

2) нотаріус;

3) державний виконавець, приватний виконавець – у раз державної реєстрації обтяжень, накладених під час примусового виконання рішень відповідно до закону, а також у разі державної реєстрації припинення іпотеки у зв'язку з придбанням (передачею) за результатом прилюдних торгів (аукціонів) нерухомого майна, що є предметом іпотеки»[2]. Відтепер громадяни після оформлення договору купівлі-продажу, наприклад, житлового будинку, не повинні йти з новими документами до реєстратора. Після оформлення договору купівлі-продажу, дарування, оренди, свідоцтва про право на спадщину за законом/заповітом або іншого договору про перехід майна у власність іншої особи, громадяни одночасно отримують у нотаріуса витяг про реєстрацію права власності (ст.19 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»). Нотаріус самостійно реєструє право власності за громадянами у ДРРП (Державний реєстр речових прав), формує електронну форму заявки на реєстрацію та рішення щодо реєстрації та робить перехід права від однієї особи до іншої. Окрім права власності у ДРРП нотаріус, також, працює з іншими речовими правами, такими як оренда, іпотека та реєструє обтяження і іпотеки у зв'язку з вчиненням нотаріальної дії. Також, нотаріус не тільки реєстратор права власності, а й реєстратор фізичних та юридичних осіб підприємців. З 2016 року нотаріус має право зареєструвати, наприклад, ФОП чи ТОВ. На додачу, нотаріус ще й має право надавати

втяги з ДЗК (Державний земельний кадастр), якщо необхідно оформити права на земельну ділянку. Доступ до реєстру ДЗК нотаріуси отримали також у 2016 році. Якщо дивитись на ті ресурси з якими працює нотаріус, то можна дійти висновку, що нотаріус це людина - реєстр. Окрім вищезгаданих реєстрів нотаріус також користується у своїй діяльності такими реєстрами як: Єдиний реєстр довіреностей, Спадковий реєстр, Реєстр нотаріальних бланків, Реєстр обтяжень, Єдиний реєстр боржників, та на додачу, 10 січня 2017 року набув чинності відповідний наказ Міністерства юстиції України, згідно якого нотаріуси не пізніше 01 лютого 2017 року повинні отримати доступ до Державного реєстру актів цивільного стану громадян. На думку автора жоден юрист не працює одночасно в такій кількості реєстрів, як це робить кожен день нотаріус.

По-третє, нотаріус це людина з великим серцем. Велика кількість нотаріусів виділяють власні кошти на допомогу хворим дітям, дитячим будинкам, а також всиновлюють дітей. Деякі з нотаріусів навіть самі є членами благодійних організацій та займаються зборами коштів. Через проведення бойових дій на Сході України нотаріуси й тут не залишились осторонь. Вони безоплатно надають військовим різних підрозділів правову допомогу, виділяють як волонтери кошти на матеріально-технічне забезпечення підрозділів Національної гвардії України та Збройних сил України, які знаходяться у зоні проведення АТО. Окрім цього, нотаріуси допомагають не тільки нужденним, а й власній нотаріальній спільноті. 16 серпня 2011 року було створено Фонд допомоги нотаріусам, що надає соціальний захист працівникам органів нотаріату. Тому що не завжди нотаріус виступає в ролі благодійника, іноді йому самому необхідна чиясь допомога [4, с. 66-67].

По четверте, нотаріус це на 50 % психолог. Іноді, до нотаріусів приходять не завжди свідомі люди у здорову глузді. Для того, щоб визначити чи дійсно людина розуміє що вона робить, чи дійсно вона має намір здійснити певну нотаріальну дію, чи не перебуває людина під впливом іншої особи, будь-якому юристу доводиться проводити ряд дій для перевірки цивільної дієздатності особи. Нотаріус не може вимагати у кожного громадянина довідку від лікаря про його психічний стан. Задля перевірки нотаріус проводить бесіду з людиною, спостерігає за її поведінкою, ставить питання згідно з проведеною нотаріальною дією, наприклад: «Чи продаєте Ви цій людині квартиру?», «У шлюбі не перебуваєте?» та інші. Враховуючи те, що нотаріус не має нічого спільного з лікарем, доводиться використовуючи інтуїтивний метод визначити: здорова ця людина чи ні, розуміє вона значення своїх дій, які стосунки у родині, тощо. На відміну від лікарів, які мають можливість аналізувати стан людини та мають більше часу для цього, нотаріус має швидко просканувати особу, що має намір вчинити нотаріальну дію.

По-п'яте, нотаріус професіонал не тільки своєї справи. Іноді, задля надання правової допомоги громадянам, нотаріус звертається не тільки до норм Цивільного кодексу чи Закону України «Про нотаріат», необхідними також є: знання Кримінального, Сімейного, Адміністративного, Аграрного, Житлового права, Права інтелектуальної власності та інших галузей права. З кожним з них так чи інакше нотаріус стикається при оформленні договорів, спадщини, відповідаючи на питання, що цікавлять клієнтів нотаріальної контори.

По-шосте, нотаріус, також, у процесі своєї нотаріальної діяльності освоює професію бухгалтера. Наприклад, приватний нотаріус, так само як і адвокат, є особою що здійснює незалежну професійну діяльність. Тому нотаріус у фінансовому аспекті залежить від себе сам, тобто він, відповідно до податкового законодавства – самозайнята особа. П.65.1., ст.65 Податкового Кодексу України зазначає, що: «Приватні нотаріуси та інші фізичні особи, умовою ведення незалежної професійної

діяльності яких згідно із законом є державна реєстрація такої діяльності у відповідному уповноваженому органі та отримання свідоцтва про реєстрацію чи іншого документа (дозволу, сертифіката тощо), що підтверджує право фізичної особи на ведення незалежної професійної діяльності, протягом 10 календарних днів після такої реєстрації зобов'язані стати на облік у контролюючому органі за місцем свого постійного проживання»[3]. Нотаріус повинен сплачувати не тільки величезні податки, що безпосередньо стосуються нотаріальної діяльності, але й також податки за найманих працівників (тобто: секретарів, помічників), які допомагають нотаріусу в його праці. Ця сторона діяльності нотаріуса пов'язана із складанням різних форм звітів та дотримання вимог їх складання та строків подання. Тобто, на практиці нотаріус не тільки роз'яснює про види податків клієнтам нотаріальної контори, але й розраховує їх самостійно та надає допомогу у їх заповненні відповідних банківських квитанцій з метою сплати цих податків. Вищезгадане визначає нотаріуса, як особу, яка має знання у фінансовій та банківській сфері, володіє бухгалтерськими навичками.

Оплата вчинюваних нотаріальних дій регламентується ст. 19 та ст.31 Закону України «Про нотаріат», відповідно до яких витрати в нотаріальному процесі складають:

- державне мито, що стягується за вчинення нотаріальних дій нотаріальними конторами, а також за видачу дублікатів нотаріально засвідчених документів;

- плата за надання державними нотаріусами додаткових послуг правового характеру, не пов'язаних із вчинюваними нотаріальними діями, а також технічного характеру, що встановлюється управліннями юстиції;

- оплата здійснюються приватними нотаріусами нотаріальних дій відповідно до ст. 31 Закону України «Про нотаріат», що стягується за домовленістю між нотаріусом та громадянином або юридичною особою, що звернулися за вчиненням нотаріальних дій;

- оплата додаткових послуг правового характеру, наданих приватними нотаріусами, що стягується за договором (ст. 31 Закону України «Про нотаріат»):

- оплата фактичних витрат, пов'язаних з виїздом державного нотаріуса (посадової особи виконкому) за межі нотаріальної контори (виконкому) для здійснення нотаріальних дій і ін. Витрати [5, с. 125].

По-сьоме, нотаріус виконує функції архіваріуса відносно вчинених ним нотаріальних дій. Відповідно до ст.5 Закону України «Про нотаріат» нотаріус зобов'язаний:

- вести нотаріальне діловодство та архів нотаріуса відповідно до встановлених правил;

- дбайливо ставитися до документів нотаріального діловодства та архіву нотаріуса, не допускати їх пошкодження чи знищення [1].

Роками державні та приватні нотаріуси накопичують за час своєї діяльності архів, що належить державі. У житті нотаріуса архів займає особливе місце та займає великий проміжок часу задля його опрацювання. Зберігається такий архів в окремих приміщеннях нотаріальної контори у вигляді різноманітних папок, журналів, картонажів з документами. Всі шафи, стелажі, полиці нагромаджені товстими томами за кожен рік роботи. За кожною нотаріальною дією ведеться облік, формуються справи за певними індексним номером, прошиваються. Оформлення справ (нарядів) повинно бути зроблено у згідно вимог чинного законодавства. На зберігання до архіву переходять справи, що належно оформлені для архівного зберігання. При цьому перевіряється:

- правильність формування документів у справі;

- наявність та відповідність вимогам законодавства документів, долучених до примірника нотаріально оформленого документа, а в передбачених законодавством випадках - копій документів, які необхідні для вчинення нотаріальних дій;

- наявність проставлених печаток, підписів, номерів тощо;

- оформлення справ (нарядів) та відповідність їх номенклатурі.

Приватний нотаріус проводить звірку наявності нотаріальних документів відповідно до Реєстру для реєстрації нотаріальних дій та Номенклатури. У разі виявлення недоліків у формуванні та оформленні справ (нарядів) приватний нотаріус зобов'язаний їх усунути. Крім того, приватний нотаріус зобов'язаний провести звірку наявності кожної справи (наряду) відповідно до затверджених описів [6, с. 277-278].

Тобто, архів це ніби дитина нотаріуса, за станом якої необхідний пильний догляд. Окрім того як оформити правильно справу (наряд), нотаріус повинен забезпечити архів надійним приміщенням, де будуть зберігатись документи державного значення (оскільки нотаріус діє від імені держави). Діюче законодавство України має певні вимоги щодо того, як має виглядати архів приватного нотаріуса. Так, згідно з п.8.4 Положення про вимоги до робочого місця (контори) приватного нотаріуса та здійснення контролю за організацією нотаріальної діяльності, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 23.03.2011 № 88/5, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 28.03.2011 за №406/19144, встановлено такі правила:

- архів приватного нотаріуса та документи нотаріального діловодства мають зберігатись у металевій (их) шафі (ах) у робочому кабінеті приватного нотаріуса (в окремій кімнаті) або у відповідно обладнаній для цього кімнаті. Забороняється розміщувати шафи для зберігання архіву у місцях, де відвідувачі можуть безперешкодно до них підійти. У разі зберігання архіву приватного нотаріуса та документів нотаріального діловодства в окремій кімнаті на дверях такої кімнати має бути встановлений дверний замок;

- приміщення, в якому розташоване робоче місце (контора) приватного нотаріуса, має бути придатним для зберігання документів нотаріального діловодства та архіву приватного нотаріуса протягом усього строку здійснення ним нотаріальної діяльності;

- якщо у приміщенні працюють двоє чи більше приватних нотаріусів, їх архіви повинні зберігатись в окремих металевих шафах або окремих кімнатах для зберігання архівних документів;

- у кожного приватного нотаріуса повинен бути окремий вогнестійкий сейф для зберігання печаток, штампів та спеціальних бланків нотаріальних документів [6, с. 278]. Також у приміщенні призначеному для архіву у наявності повинні бути функціонуючі засоби охоронної, пожежної сигналізації.

По-восьме, нотаріус знавець як рідної мови, так і іноземної. Більша частина документів, з якими працює нотаріус ведуться українською мовою. Але, іноді необхідно перекласти документи на іншу мову, задля чого нотаріусом робиться окремий переклад з іноземної або російської мови на українську. Переклад з української мови на російську може зробити кожен український нотаріус, це є нескладною справою. Що стосується іноземної мови, такої як, наприклад, англійська, йому доводиться звертатись до перекладача, що має диплом перекладача з англійської мови. Але, останнім часом у нотаріальній спільноті все більше зростає кількість нотаріусів із знанням англійської, німецької, італійської тощо. Завдяки таким додатковим знанням, нотаріус економить свій час та час клієнта задля перекладу, наприклад, свідоцтва про смерть спадкоємця, або апостилю. Знання іноземної мови додає нотаріусу престижу та каже про його ерудованість.

Висновки. Таким чином, для того, щоб бути професіоналом у нотаріальній сфері

одного бажання буде мало, необхідно мати не аби яке терпіння, жагу до нових знань та енергії. Перелічені вище ознаки доводять, що нотаріус, він як конструктор «8 в 1», має безліч рис та професійних навичок. Нотаріус сьогодні – це не просто юрист з вищою освітою, що дав присягу працювати задля захисту прав та законних інтересів людей. Нотаріус – уповноважена державою особа, багатопрофільний спеціаліст права, що здійснює нотаріальну діяльність, використовуючи електронно-цифрове забезпечення, самостійно забезпечуючи собі фінансове становище та створює робочі місця. На думку автора, нотаріус є шанованою та інтелектуальною професією, що роками буде викликати інтерес у науковців в усіх її проявах.

Список використаної літератури

1. Про нотаріат: Закон України № 3425-XII від 02.09.1993 року (із змінами)// Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1993. – № 39. – Ст. 383/ [Електронний ресурс]: Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua> ; Pro notariat: Zakon Ukrainy № 3425-KhII vid 02.09.1993 roku (iz zminamy)// Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR). – 1993. – № 39. – St. 383/ [Elektronnyi resurs]: Ofitsiyni veb-sait Verkhovnoi Rady Ukrainy. – Rezhym dostupu: <http://zakon2.rada.gov.ua>

2. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їхобтяжень: закон України № 1952-IV від 01.07.2004 року (із змінами) // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2004.- №51. – Ст. 553/ [Електронний ресурс]: Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua> ; Pro derzhavnu reiestratsiiu rechovykh prav na nerukhome maino ta yikhobtiazhnen: zakon Ukrainy № 1952-IV vid 01.07.2004 roku (iz zminamy) // Vidomosti Verkhovnoi Rady (VVR). – 2004.- №51. – St. 553/ [Elektronnyi resurs]: Ofitsiyni veb-sait Verkhovnoi Rady Ukrainy. – Rezhym dostupu: <http://zakon2.rada.gov.ua>

3. Податковий кодекс України N 2755-VI від 02 грудня 2010 (із змінами)// Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2011. - №13-14, №15-16, №17. – Ст. 112./ [Електронний ресурс]: Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua> ; Podatkovyi kodeks Ukrainy N 2755-VI vid 02 hrudnia 2010 (iz zminamy)// Vidomosti Verkhovnoi Rady (VVR). – 2011. - №13-14, №15-16, №17. – St. 112./ [Elektronnyi resurs]: Ofitsiyni veb-sait Verkhovnoi Rady Ukrainy. – Rezhym dostupu: <http://zakon2.rada.gov.ua>

4. Зубрицька О. Чи потрібна допомога нотаріусам?/ Олена Зубрицька// Нотаріат України. – Випуск №1-2 (1-2). Науково-практичний журнал. – К. : «Логос», 2014. – 83 с. ; Zubrytska O. Chy potribna dopomoha notariusam?/ Olena Zubrytska// Notariat Ukrainy. – Vypusk №1-2 (1-2). Naukovo-praktychnyi zhurnal. – K. : «Lohos», 2014. – 83 s.

5. Комаров В. В. Нотаріат в Україні : Підручник/ В. В. Комаров, В. В. Баранкова; Нац. ун-т «Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого». – Х. : Право, 2011. – 384 с. ; Komarov V. V. Notariat v Ukraini : Pidruchnyk/ V. V. Komarov, V. V. Barankova; Nats. un-t «Iuryd. akad. Ukrainy im. Yaroslava Mudroho». – Kh. : Pravo, 2011. – 384 s.

6. Єрух А. М. Нотаріальне діловодство. Статистична звітність. Архівна справа : Практик. посіб./ А. М. Єрух, Г. І. Ожегова, К. І. Чижмарь. – Х. : Страйд, 2011. – 300 с. – (Серія «Стандарти нотаріальної практики»); Ierukh A. M. Notarialne dilovodstvo. Statystychna zvitnist. Arkhivna sprava : Prakt. posib./ A. M. Yerukh, H. I. Ozhehova, K. I. Chyzhmar. – Kh. : Straid, 2011. – 300 s. – (Seriiia «Standarty notarialnoi praktyky»).

Стаття надійшла до редакції 17.11.2016 р.

У. Войко, D. Bodiagina

CURRENT DEVELOPMENT TRENDS OF THE NOTARY PROFESSION IN UKRAINE

The article analyzes the practical field of the notary in the current conditions of independent Ukraine. Activity notary, his status, powers and functions were different from today's nature and characteristics. Given the characteristics of the formation and development institute notary Ukraine, special attention should be paid to innovation that has suffered Notary community in recent years. Relevance of the research is due to mistaken, narrow, superficial perception of the notarial profession in the present time among the citizens of independent Ukraine, which leads to the decline of interest to this category of professional lawyer and the reluctance of university graduates to tie his life with it.

The aim is to refute the public opinion on the profession of notary, lawyer and a narrow indication interesting features of notarial practice.

Notary officer today is not just the lawyer with the higher education , who gave an oath to work for the protection of rights and legal interests of the people. Notary officer is the state authorized person, multidisciplinary law specialist, that performs notarial activities using electronic digital software, providing himrself a financial position and create places of work. According to the author, the notary officer is respected and intellectual profession, that will arouse interest in researchers in all its manifestations for years.

Thus, the author of the article tries to reveal the new define "notary officer" and the refutation of public opinion on the profession of notary officer as single-discipline lawyer and an indication of the interesting features of notarial practice. In addition, it is appropriate to note that the notary officer today is not just lawyer with the higher education , who gave an oath to work for the protection of rights and legal interests of the people.

Summarize theoretical knowledge about the profession of notary, his rights and duties, powers, using the main characteristics of the chosen profession. Identify innovations that notarial community experiences in recent years.

Key words: *notary, profession of notary, notaries, notary regulation.*